

P. I. C.

PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN
INTERNATIONALE COMMUNISTEN

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (c)
A'DAM GEM. GIRO C 2885

Deze mededeelingen worden
toegezonden aan de Rev. pers.
Men wordt verzocht te plaatsen
wat voor de lezers van belang
kan zijn. Op aanvraag krijgt
ieder deze mededeelingen ge-
regeld toegezonden. Gaarne
ontvangt het secretariaat de
uitgaven der verschillende or-
ganisaties als ruilmateriaal.

Amsterdam Juli 1930 No. 1
Derde jaargang No. 12

ZEND-TIJD-VERDEELERS

"De V.A.R.A.-uitzending maakt "die schone blaue
Donau" tot een sociale hymne... (pauze voor ap-
plaus). Kees Pruis wordt onze revolutionaire
bard... (pauze enz.); Teun de Leuterman onze dia-
lectische filosoof... (pauze voor langdurig enz.)"
(Citaat uit een niet uitgesproken feestrede).

Weest gerust burgers. De democratie schrijdt voort. Zij is het heilig
beginsel van onze maatschappij. Zij is de levenwekkende essence van alle
waarachtige vooruitgang, van alle bloei, van groei naar menselijkheid.
Zij is de trap waarmee we de barbaarsheid ontklimmen. Zij is de grond-
slag van ons geloof... van ons socialisme...

Uit kringen, die het weten kunnen bericht men ons het volgende:
Het zal misschien degenen, die de parlementaire constellatie kennen,
verwondering gebaard hebben, dat de zendtijdverdeling haar hooge be-
krachtiging heeft gevonden. Wat het meest opmerkelijke bij die verdeling
is, is dat daar de gezamenlijke burgerlijke partijen (op een enkele uit-
zondering na) de sociaaldemocraten, (die we nu niet eens tot de burger-
lijken zullen rekenen, dat nemen we duidelijkheidshalve aan) en hun ra-
dio-omroep-instituut, de V.A.R.A., belangrijk meer beschikking over den
vaderlandschen aether bezorgd hebben, dan bij de regeling daarvoor het
geval was. Dat aan enkele sectarisch- (zoo is de term in de radiowereld
als we ons niet vergissen) burgerlijke groepen ook meer zendtijd gege-
ven is, doet aan het feit niets af, dat de sociaaldemocraten t.o.v. de
gezamenlijke burgerlijke rest een belangrijk brok zendtijd veroverd
gekregen? ne GEKOCHT heeft. Gekocht.

Want is onze zegsman wel ingelicht, dan zouden de sociaaldemocraten
van de katholieke groep bij de zendtijdverdeling de medewerking hebben
gekregen onder voorwaarde, dat in het a.s. parlementair seizoen de so-
ciaal-democraten de katholieken niet zouden dwarsboomen in hun uitbrei-
dingsvoorstellen betreffende het bijzonder katholiek hooger onderwijs.
Voor wat hoort wat.

Het kan zijn, dat het bericht, dat ons officieus heeft bereikt, alle in
feitelijke grond mist. D.w.z. dat het niet gaat om hooger onderwijs. Maar
dan gaat het om iets anders. Wat zal dan deze roode overwinning het prole-
tariaat kosten? Want voor wat hoort wat.

Een dergelijke handeling ligt geheel in de lijn van de sociaal-democratische hogere politiek. De "grote leider", Troelstra, heeft het voorbeeld gegeven. Hij verkanselde het lager onderwijs. Onze belazerde opvoeding hebben we hem en de soc. dem. politiek te danken. Zou verlicht het socialisme de geest van het proletariaat.

Dat er iets verkanseld zal worden voor de "gewonnen" gendtijd staat vast. De tijd zal leeren wat het is.

Evenwel zal het de sociaaldemocraten niet uit de plooi brengen, want "het ligt geheel in de lijn van de democratie". Waaruit blijkt wat een bedonderd ding die democratie toch is.

Vlaggen wapperen. De roode vlaggen dansen langs de gevels van de huizen. Rood is het hartbloed van het proletariaat, dat naar de zegenrijke toekomst schrijft. Het roode proletariaat zit achter zijn open vensters (want het is warm) en kijkt de straten langs naar de talrijke roode zegevanen. Het proletariaat veroverd dan aether. Groot is de macht van het welbewust tot eenheid gekomen arbeidende volk.

Groot is het bedrog dat aan hen gepleegd wordt. Verkocht en betaald zijn ze. Verkanseld door hun heeren leiders op de parlementaire markt. Maar de democratie schrijft voort. De strijd van het proletariaat vindt zijn roemrijke wegen.

Dit verdonde vee, deze smerige sociaaldemocratische leidersbende is zijn praktijken nog niet ontgroeit. Voor hun stammenbrengers, de "domme" kracht van de partij, bedrog, voor hen de baantjes met supplementaire buiken en welverzorgd uiterlijk. Er is in de huidige arbeidersbeweging geen walgerlijker, villaardiger, ploertiger verschijnsel, dan wat zich met de naam van sociaaldemocratie aandient. Deze carrière makende politici, deze sjacheraars in democratie, ze zijn om op te kotsen. Ze zijn de souteneurs van de arbeidersbeweging. Zij verkoopen het proletariaat met lichaam en ziel.

Er zijn er onder onze lezers, die een principieele afkeer van schelden hebben. Een vragen we wel excuus. Zij gelieven te bedenken, dat ook wij maar menschen zijn. Wij hebben behoefte om ons gal kwijt te raken. De sociaal democratie was voor vandaag onze spuwbak. Vergeef ons onze mensche-lijkheid. In dit opzicht verschillen we niet van de die schoolmeesters, die thuis onder de pantoffel, op school hun chagrijn over de jongens uitstorten. Als we bedenken kameraad, hoe we op school genegerd zijn, dan moeten die onderwijzersvrouwen toch haar op de tanden hebben. Zou het niet goed zijn om tot haar deze bede te richten: Behandel uw man met zachtheid, spaar de schoolgande jeugd, want dank zij des grooten beweenden leiders parlementaire taktiek krijgen we op school toch al zoo weinig, dat het jammer is, dat het grootste gedeelte daarvan nog tweedehandsch gepast moet zijn.

DE WET OP DE HERVORMING

VAN HET CREDIETWEZEN

IN RUSLAND.

Op 31 Jan. '30 is in Rusland bovengenoemde wet aangenomen, die een "mijpaal in de socialistische ontwikkeling van de USSR" heet te zijn. De nieuwe wet vindt haar ontstaansgrond in het feit, dat het bij de huidige verhoudingen onmogelijk bleef, het verstreken van crediten voor het bedrijfsleven planmatig te voltrekken, wat tegelijk weer een ernstige belemmering voor een planmatige ordening van het heele bedrijfsleven is.

Aanvankelijk was de toestand na 1921 deze, dat het grootste deel der industrieele bedrijven wel is waar tot de staatsbedrijven behoorde, maar dat toch ieder bedrijf "z'n eigen boontjes moest doppen". Ieder bedrijf moest zelf z'n eigen bindingen met het overige bedrijfsleven maken, wat het dan ook op de markt deed. Het voorzag zich op de markt van goederen en leverde ook op de markt, en zoo verkochten ook de verschillende staatsbedrijven hun producten aan elkaar. De winst van het bedrijf werd dan meestal dusdanig verdeeld, dat 60% in de staatskas vloede, terwijl de rest voor het bedrijf ter beschikking stond als reservefonds, om eventuele verliezen te dekken, voor de uitbreiding van het bedrijf en voor de winstuitkeringen aan de specialisten. (Deze hebben ook nu nog aandeel in de winst. Zie hiervoor: Pollock: "Planwirtschaftlichen Versuche"). Het staatsbedrijf werkte dus precies als iedere kapitalistische onderneming, alleen werd de winst niet in de vorm van dividenden aan de aandeelhouders uitgekeerd, maar deze vloede in de staatskas.

Een van de moeilijkheden, waarmee de bedrijven te kampen hadden (en hebben) is de distributie van hun product. Deze voltrok (en voltrekt) zich door middel van de binnenlandsche markt, waardoor een aanzienlijk deel van het vlottend kapitaal in voorraden vastgelegd was. Evenals de ondernemingen in de gewone kapitalistische landen wordt deze moeilijkheid in zoo verre het hoofd geboden, dat de staatsbedrijven deze goederen "beleenen" bij de staats- of particuliere creditbanken, wat echter met renteverlies gepaard gaat.

De tweede moeilijkheid bij de distributie is, dat de koopers de goederen nooit direct kunnen betalen, maar dat ze het bedrag pas kunnen voldoen, als ze zelf al een deel der goederen verkocht hebben. De koper betaalt daarom met een "wissel", die NK bijv. na een maand of soms na twee maanden betaalbaar is.

Echter: het bedrijf kan meestal niet zoo lang op het geld wachten en dus verkoopt het deze wissel aan een bank, wat natuurlijk met verlies gepaard gaat. Maar in ieder geval heeft het bedrijf nu direct geld in handen.

Deze toestand geeft het officieele orgaan van de Russische staatsbank aldus weer: ("State Bank of the USSR" van 1.3.30).

"Met het herstel van het bankcrediet in 1922/23 was de structuur van de credietinstituten, hun statuten, functies en de vorm van hun operatie's gebaseerd op beginselen, zooals die in kapitalistische landen gebruikelijk zijn.... Het feit, dat de credietoperatie's van de Sowjet-Banken op dezelfde grondslagen als die van de kapitalistische banken geleid zijn, is te wijten aan de algemeene economische toestand, die tot nu toe heerschte en vooral aan de heerschende vormen voor het afzetten der waren en de landbouw. Onder de NEP nam de particuliere handel gedurende een aantal jaren een vrij aanzienlijke plaats in de handel van het land in. De particulier handel werd zoowel ten opzichte van zijn interne warenzet, als ten opzichte van zijn contact met de socialistische handel beheerscht door de elementaire wetten van de markt. De elementaire factoren van de geld- en warenzet speelden allermint een onbelangrijke rol in het bedrijfsleven van het land."

De inhoud der nieuwe wet.

De nieuwe Wet op de Hervorming van het Credietwezen wil een grondige verandering in de vorm van de distributie der goederen tot stand brengen, door het credietwezen te rationaliseren en om tot een planmatige credietvoorziening te kunnen komen. Als belangrijke maatregelen gelden daarvoor:

- 1e Staatsbedrijven en coöperatieve instellingen mogen alleen bij de staatsbank credieten afsluiten.
- 2e Staatsbedrijven en coöperatieve instellingen mogen elkaar niets meer op crediet leveren, maar ze moeten direct in "gereed geld" betalen. De wissel wordt afgeschaft.
- 3e De wissel wordt vervangen door een crediet op de staatsbank. Wie goederen kopen moet, kan daarvoor een crediet van de staatsbank krijgen en niet meer van de verkoper, zooals vroeger.

(Verder zal de nieuwe wet de grondslag leggen, dat de staatsbank tot het centrale girekantoor wordt, dat de heele goederenbeweging in de Sowjet-Unie registreert. We laten dit punt op het oogenblik echter rusten).

Hoe 't groside.

De nieuwe toestand, zooals die nu doorgevoerd moet worden, is volgens de beschouwingen van het blad van de staatsbank, in het praktische leven reeds gevormd. De zaak is feitelijk, dat door de nieuwe wet een toestand VERALGEMEEND wordt, die in het verkeer tusschen de staatsbedrijven reeds vrij alge-

meene geldigheid had, terwijl de maatregelen nu BINDEND verklaard worden, om de chaotische toestand op te heffen en de vormen der distributie te NORMALISEEREN. Het groeien van de nieuwe toestand beteekent feitelijk (ten minste volgens de "State Bank of the USSR") dat de markt in de loop van de jaren steeds meer uitgeschakeld werd, doordat de coöperatie's als het ware direct op de bedrijven gekoppeld werden. IN DE PLAATS VAN DE MARKT TRADEN DE DIRECTE LEVERINGS-CONTRACTEN VAN DE COOPERATIES MET DE BEDRIJVEN.

"Het handelscrediet was een hulpmiddel voor de industrie gedurende de eerste jaren van de NEP, om het beschikken over de geproduceerde goederen te vergemakkelijken. Stap voor stap trok echter het stelsel van handelrelaties, dat op de grondslag der kapitalistische praktijk opgebouwd was, voor het voordringen der planmatige distributie der waren terug. Het algemeene contractstelsel tusschen de industrieën en de coöperatiecentra bestreken weldra ~~naak~~ volkomen de distributie der vervaardigde consumptiegoederen en hieven de noodzakelijkheid van het verschaffen van goederen op crediet, als middel om ze tot de verbruiker te brengen, op. DE VERKOOPEN EN DE VERBRUIKERSMARKT WERDEN BEVRIJD VAN DE FACTOREN EN STEMMINGEN, DIE DE MARKTFLUCTUATIE'S TE VOORSCHIJN ROEPEN; en dit hief op zijn beurt de noodzakelijkheid van voortdurende aanpassing aan de veranderde stemmingen van de markt op. Het plan nam de plaats IN van handelscredieten als de regulator der goederendistributie in."

De prijslijnen in Rusland.

Helaas moeten we echter vaststellen, dat de Russen op het gebied der economie een buitengewoon rijke fantasie hebben, want deze beschouwingen worden geenszins door de praktijk gesteund. Als men het verloop der goederenprijzen (kleinhandels- en groothandelsprijzen) in Rusland nagaat, komt men tot de conclusie, dat de priesschommelingen bij de "planmatige" productie zeker niet geringer zijn, dan bijv. die in de Veren. Staten v. Amerika, die het zonder "plan" moeten doen en die volkomen op de markt aangewezen zijn. Eerlijk gezegd, hadden we niet anders verwacht, omdat die beroemde "factoren en stemmingen, die de marktfluctuatie's te voorschijn roepen", een andere uitdrukking zijn voor de accumulatie van het kapitaal. Ze worden veroorzaakt door de productie om de WINST. En de beste organisatie van het credietwezen kan daaraan niets veranderen.

Maar dergelijke overwegingen hebben voor hen, die de Marxistische waardetheorie met wantrouwen beschouwen, weinig waarde, zoodat we de praktijk willen doen spreken. Daarom hebben we een grafiekje van het verloop der goederenprijzen in Rusland samengesteld, dat de gemiddelde prijzen per jaar weergeeft. (Zie de grafiek).

Tot 1926 zien we zoowel voor de groothandel als voor de kleinhandel een snelle stijging der prijzen. Dan treedt plot-

seling een groote prijsdaling in, die door het uitbreken van een economische crisis wordt veroorzaakt. (Het aantal werklozen steeg tot 2,1 miljoen, ongeacht de overbevolking op het land. Volgens de opgave van het Instituut voor Conjunctuuronderzoek in Moskou. Zie blz. 176 van "Planwirtschaftlichen Versuche").

Zoals dat in jong-kapitalistische landen gebruikelijk is, wordt de crisis echter vrij spoedig overwonnen, zoodat een nieuwe productieperiode inzet, die echter ook weer van met een voortdurende stijging der goedereprijsen gepaard gaat.

Nu mag het oploopen der prijzen gedurende de periode tot 1926 misschien geen verwondering baren, omdat de particuliere handel toen nog zoo'n groote rol speelde en "de elementaire factoren van de geld- en warenomzet allerminst een onbelangrijke rol in het bedrijfsleven van het land speelden". Voor de periode tot 1930 vallen deze belemmeringen echter goeddeels weg. De particuliere handel werd teruggedrongen, zoodat ze iagenoeg geheel in staats- of semi-staatsorganen overging, terwijl de vrije markt moest plaats maken voor de directe koppeling van de coöperatie's op de industrie.

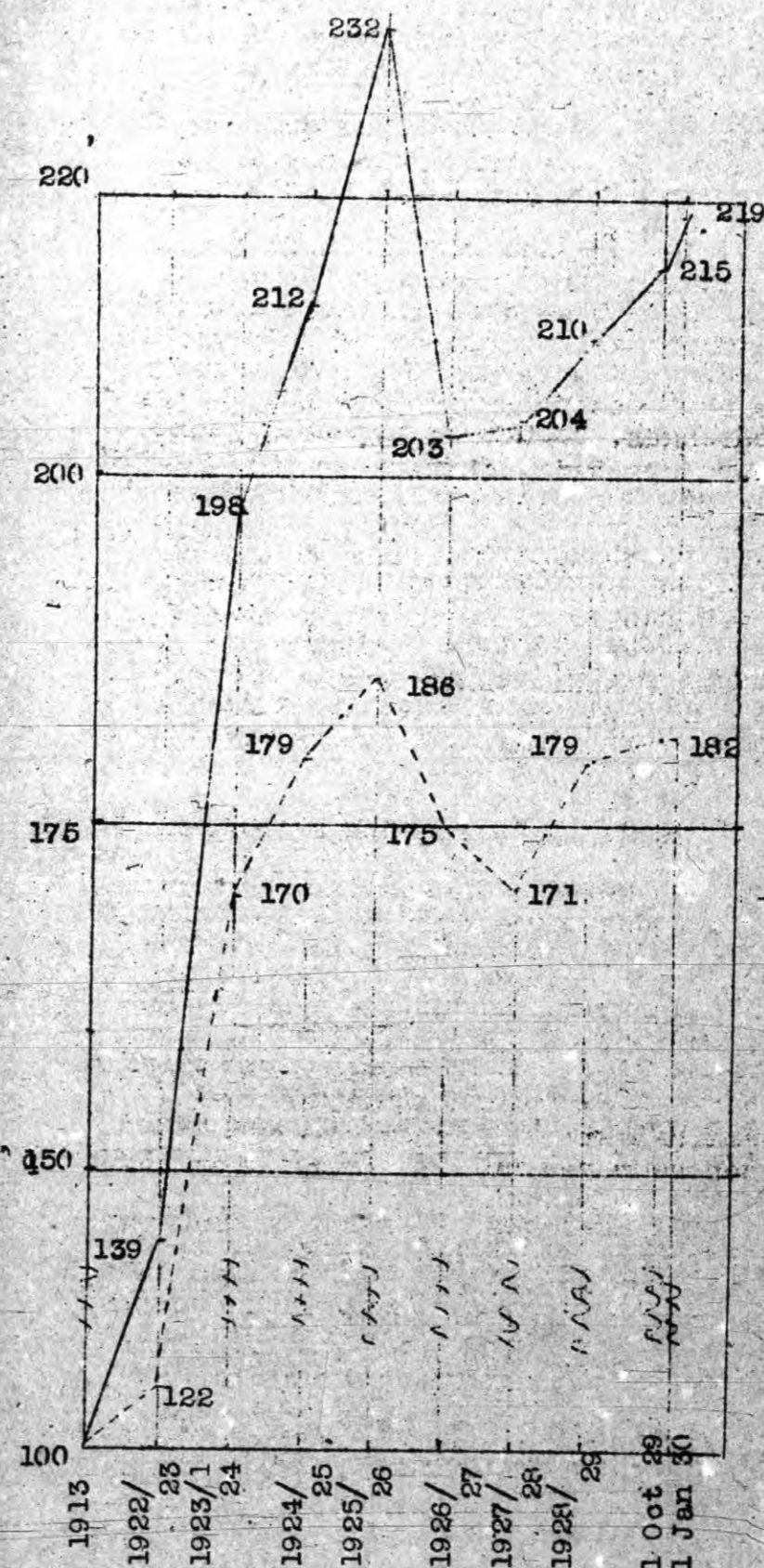
DE PRIJSLIJNEN VOOR DE PLANMATIGE PERIODE HEBBEN ZICH AAN DIT ALLES ECHTER NIEMENDAL GESTOORD!! Het verdringen van de particuliere handel en productie op leveringscontracten konden zelfs niet verhinderen, dat het laatste kwartaal van 1929 een scherpe stijging der kleinhandelsprijzen vertoont, terwijl de groothandelsprijzen in dit kwartaal slechts weinig opliepen. (Dit laatste komt door het geringe verschil niet in ons grafiekje tot uiting.)

Na de invoering der nieuwe wet.

Het is nu de vraag, of met de organisatie van het credietwezen geen verandering ten beste zal intreden. We zeggen: neen. De verschijnselen der prijsvariatie vinden niet hun ontstaan in een slechte organisatie van het crediet of in het al of niet aanwezig zijn van een planmatige productie, maar in de accumulatie van het kapitaal. Doordat de productiemiddelen en de arbeidskracht in Rusland in de kapitaal-verhouding verschijnen, beweegt het bedrijfsleven zich in z.g. "conjunctuurperiodes", d.w.z.: het gaat van crisis tot crisis. Het einde van een accumulatieperiode wordt afgesloten door een crisis, om na dien weer een nieuwe accumulatieperiode te beginnen.

De prijslijnen van ons grafiekje wekken het ernstige vermoeden, dat Rusland weer vlak voor een crisis staat. De nieuw door te voeren Wet op de Credietvoorziening kan hier echter wel als remmende factor optreden, doordat de z.g. "circulatiekosten" aanmerkelijk worden verlaagd en de bedrijven over grotere kapitalen te beschikken krijgen. Deze omstandigheid kan de crisis nog wat verschuiven.

(De citaten in dit artikel zijn ontleend aan "State Bank of the USSR" van 1.3.'30. De getallen voor de prijslijnen aan het nummer van 31.1.'30).

— Het verloop der kleinhandelsprijzen in Rusland. 1913 is 100. 198 betekent dus 98% boven het vooroorlogspeil, enz.

- - - Het verloop der groothandelsprijzen in Rusland. 1913 is 100.

Getallen uit "Economic survey of the State Bank of the U.S.S.R.

— Verlauf der Kleinhandelspreise in Russland. 1913 ist 100. 198 heisst demnach/dass die Preise 98% über Vorkriegshöhe stehen.

- - - Verlauf der Grosshandelspreise in Russland. 1913 ist 100.

Zahlen aus "Economic survey of the State Bank of the U.S.S.R.

P. I. C.

**PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN
INTERNATIONALE COMMUNISTEN**

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (c)
A'DAM GEM. GIRO C 2985

Deze mededeelingen worden
toegezonden aan de Rev. pers.
Men wordt verzocht te plaatsen
wat voor de lezers van belang
kan zijn. Op aanvraag krijgt
ieder deze mededeelingen ge-
regeld toegezonden. Gaarne
ontvangt het secretariaat de
uitgaven der verschillende or-
ganisaties als ruilmateriaal.

Amsterdam Juli 1930 No. 2
Derde jaargang No. 13

VAKVEREENIGINGEN CONTRA VAKVEREENIGINGEN:

Bij van Leer's Metaalfabrieken in Amsterdam wordt gestaakt. Er zijn van de 120 werklieden circa 40 buiten bedrijf gegaan. Deze hebben rugge-
steun gevonden bij de N.A.S.-organisatie, de moderne konfessioneele en
syndikalistische bonden hebben hun leden geadviseerd, aan het werk te
blijven. Een bekend verschijnsel dus, dat arbeiders ook in hun bonden
georganiseerd zijn om onderkruiperswerk te doen, alleen met dit nieuwtje,
dat ook de syndikalistten zich bij het bekende drietal van onderkruipersor-
ganisatie hebben gevoegd.

Zoo ziet het er in het eerst uit. Maar dan worden de georganiseerde
werkwilligen door de stakers zoogenaamd gemolesteerd, en dat bracht
de genoemde 4 organisaties ertoe, per strooibiljet de steun van de
Amsterdamsche arbeiders op te roepen, voor hun werkwillige leden.

"Waar zijn we nu aan toe", zeiden de Amsterdammers, "moeten we nu
steun verleen en aan onderkruipers tegen stakers?"

Maar de stakers worden in het strooibiljet een "minderheid" genoemd,
die zich bij het besluit van de meerderheid van het bedrijf had moeten
neerleggen. De staking werd een "rel" genoemd en de pging om de wer-
kenden het werk te beletten, een "terreur". Volgt een blad van de N.A.S.
Organisatie, waarin wordt gezegd, dat de 4 bonden, op hun leden druk
hebben uitgeoefend, door met steunonttrekking te dreigen. Rosseau
krijgt daarin een extra les over zijn mooi gezelschap.

Dat brengt dan Rosseau op de been, die in een strooibiljet oproept,
te "waken tegen misdaad".

Hij scheldt de plaatselijke leider van het N.A.S., met name Dissel,
uit, de eigenlijke aanstichter van deze misplaatste staking te zijn, en
wel omdat hij voorheen al zooveel verknoeid zou hebben in deze en andere
kwesties. Dissel heeft aldus Rosseau, door zijn misdadig optreden deze
staking uitgelokt, om zijn aanzien als "revolutionaire" leider te her-
stellen. Dat hierbij Rosseau, bij het optellen van wat zij, de syndika-
listen, al voor de N.A.S. leden hebben gedaan, niet al te nauwkeurig met
de waarheid omgaat, hebben wij in het voorbijgaan wel opgemerkt. Want,
wanneer hij vermeldt, dat op de werf Conrad in Zaandam, de syndikalis-
tische organisatie voor het weer in het werkstellen van een ontslagene
N.A.S. georganiseerde opgetreden is, dan is dat tenminste niet juist.
Het was een syndikalistisch georganiseerde die ontslagen was, en het
waren de arbeiders van de Conrad zelf, die de actie voor hun kameraad
gezamenlijk als bedrijf voerden. En met kracht werd tijdens deze actie
ervoor gewaakt geen vakbond erbij te halen, omdat anders de springstaf
in de actie er direct in kwam.

Wij willen ons er niet inmengen, of het een "rel"-of wel een
staking is bij van Leer, of het strijd tegen het kapitaal is of een